

сж плащали данъкъ, и на тѣхъ както и на втория класъ — свободнитѣ себри, е лежалъ цѣлиятъ данъченъ товаръ на старобългарската дѣржава. А данъцитѣ, започвайки отъ византийското владичество и особено въ второто царство, сж били голѣми и тежки, и споредъ българскиятъ архиепископъ Теофилакъ, сж били събиирани съ голѣми жестокости. Ратайтѣ не сж били прикрепени къмъ земята и нѣматъ нищо общо съ римскиятъ колонатъ, а сж имали своя лична свобода, могли сж да напускатъ селото и земята, която работатъ и да се поселяватъ другаде. Това сж вършили най-често, като сж се поселявали въ манастирските земи или въ тѣзи на нѣкой влиятеленъ боляринъ, като по такъвъ иачинъ сж били запазени отъ тежестъта на непоносимитѣ данъци, тѣй като тѣзи съсловия или не сж плащали никакъвъ данъкъ, или ако сж плащали такъвъ, той е билъ незначително малъкъ.

Свободни Себри. — Свободнитѣ себри сж били селени, които сж имали свои собствени домове и сж обработвали свои собствени имоти, за което сж плащали данъци само на дѣржавата.

Прониятски люди. — За известни заслуги на нѣкое лице, спрямо царя респ. дѣржавата, сж му били давани права да прибира частъ или всичкитѣ данъци отъ дѣржавнитѣ приходи на частъ отъ село или цѣло такова или на нѣколко села. Това отстѣпване на дѣржавнитѣ доходи се наречало прония, а наградения съ нея — прониятъ. Последниятъ въ замена на това е билъ задълженъ спрямо властъта, напр. той поддържалъ известенъ брой въоружена команда съ която е билъ длъженъ да се явява въ известни случаи.

Църковни люди. — Българскитѣ царе подарявали на монастырите земи заедно съ жителитѣ имъ, които бивали не само себри, но и боляри и духовни лица. Тѣзи хора се наречали църковни люди. Тѣ били собственици на имотитѣ си и зависимостта имъ отъ църквата се състояла въ това, че били подъ нейно ведомство и че плащали само ней данъци. Съ това последно обстоятелство тѣ били поставени по добре отъ свободнитѣ люди, защото били освободни — отъ много тежкитѣ данъци и повинности, съ които били обложени другитѣ класи отъ себритѣ.

Граждани. — Гражданитѣ сж последния класъ отъ себритѣ. Тѣ били свободни люди, имотни, живеали въ градоветѣ и се занимавали главно съ търговия и индустрія и като следствие на това се ползвали съ права и превилегии, които имъ бивали признавани съ царски христо-вули издавани на градоветѣ.